

Farní zpravodaj

Babice, Jakubov, Litohoř

duben 2017/ číslo 13

Milí farníci,

žijeme ve světě, který si s Bohem moc nerozumí. Ale nemyslím tím (světem) jen někoho, kdo o sobě prohlašuje, že je nevěřící, nebo si Boha soustavně a záměrně nevšímá. Mluvím spíše o lidech, kteří se ve vhodné chvíli pochlubí, že i oni byli pokřtěni a dokonce ministrovali, či chodili na roráty. No, a v neposlední řadě mluvím i o nás, kteří přece jenom tlačíme tu pomyslnou kárku křesťanství a snažíme se být Ježíši Kristu věrni. Obojí, praktikující i nepraktikující křesťané, by nějaký vztah k Bohu mít měli! Jak si tedy s Bohem nerozumíme?

Židovští učenci středověku užívali rčení: „o Bohu můžeme spíše říci, co není, než co je!“ Což je zřejmá komplikace, protože pokud někoho neznám, zřejmě si s ním těžko porozumím. Ale jedním dechem můžeme spolu se sv. Janem tvrdit, že „*Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.*“

Chybu tedy musíme hledat u sebe, ve své neschopnosti odpovídat Bohu na jeho podněty. On už dal všechno, v Ježíši Kristu lidem daroval sám sebe. Nyní je tedy na nás, abychom sebe Bohu nabídli. Pokud to nechceme udělat, nebo toho nejsme schopni, vlastně si s Bohem nemáme co říci. Pak budeme podobni lidem, kteří se navzájem už léta míjejí. A místo toho, aby hledali cestu jeden k druhému, uzavírají se do svých skutečných i domnělých křivd a v podstatě vztahem, který by je měl obohacovat, trpí.

O Velikonocích si však připomínáme, že Život zvítězil nad smrtí. Láska porazila nenávist. Zlo bylo překonáno Dobrem. Že by právě v naší době tak mocná síla ztrácela účinnost? Proč už tolik nepůsobí v našich obcích, ve farnostech, v našich rodinách?

Biskup Apoštolské církve Martin Moldan ve své promluvě k věřícím zmiňuje dva evangelní příběhy z Lukášova evangelia. První vypráví o tom, jak Ježíš upozorňuje své učedníky, že Syn člověka bude vydán do rukou lidí. *„Ale oni to slovo nechápali a jeho smysl jim zůstával skrytý; báli se ho však na to zeptat“!* (srov. Lk 9,44b-45).

Aniž bychom chtěli snižovat lidskou důstojnost Ježíšových učedníků, přece musíme poznamenat, že si s Ježíšem úplně nerozuměli. Jako by se tím potvrzovalo slovo Bible: *neboť mé myšlenky nejsou myšlenky vaše ani vaše chování není podobné mému – praví Hospodin.* (srov. Iz 55, 8). Biskup Moldan poznamenává: *„Rozumějte prosím dobře, oni byli jinak snaživými studenty, stačilo slovo a Petr vystoupil z loďky a chodil po vodě. Problém nebyl v neochotě. Zprávy o utrpení a ukřižování byly natolik vzdáleny jejich myšlenkovému světu, že nebyli schopni je zpracovat.“* Byli slepí, nebo spíše zaslepeni svojí představou o Božím království, že nemohli rozumět, co vlastně Ježíš říká.

Druhý příběh vypráví o slepci, jak kolem něj prochází Ježíš. *„Když (slepec) uslyšel, že jde kolem zástup, vyptával se, co se to děje. Oznamili mu, že tudy jde Ježíš Nazaretský. Tu zvolal: „Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Ti, kteří šli vpředu, mu přísně domlouvali, aby zmlkl. On však tím víc křičel: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou.““* (Lk 18, 36-39) Zde se musíme pozastavit nad titulem, kterým oslovuje slepý člověk Ježíše: *„Ježíši, synu Davidův“!* Nechme opět promluvit biskupa Moldana: *„Mnozí tenkrát následovali Ježíše, ale vyznat jej synem Davidovým (tedy Mesiášem) vyžadovalo víru a odvalu. Za toto vyznání byli Židé tehdy vylučováni ze synagog (např. Jan 9,22). Otázkou je, kde slepý žebrák sebral tu jistotu, že Ježíš je Mesiáš. Zástup si uvědomoval závažnost jeho vyznání a rizika s tím spojená, proto se jej snažili umlčet. Slepý žebrák riskoval svou případnou exkomunikací mnohem víc, než by*

riskoval člověk zdravý a existenčně zabezpečený. Přesto vše dokázal vsadit na jednu kartu“.

Slepý žebrák nakonec prohlédl. Uviděl Ježíše, lidi kolem něho, a začal nový život, protože viděl. On však *„viděl“* už dřív, dokonce lépe než ostatní zdraví lidé. I ve své slepotě (ba možná dokonce právě kvůli ní) rozpoznal v Ježíšovi Mesiáše a uvěřil mu.

Církev dnes mnozí považují za tmářskou, zaslepenou. Není však právě v ní prostor, kde bychom si uvědomovali svoji hříšnost (neschopnost vnímat a rozumět Bohu) a srdcem více lnuli k tomu, který jediný může uzdravit? Pak snad už nemůže být tak těžké svěřit se Bohu: *„Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou!“*

Přeji všem požehnané Velikonoce

Ladislav Kozubík

Z jednotlivých farností

Babice

Na webových stránkách farnosti (www.farnostbabice.com) je nově k dispozici výpis z matrik, lze zde nalézt aktuální informace o křtech, svatbách, pohřbech i prvním svatém přijímání.

Někteří z řad našich farníků se zúčastní 13. 4. 2017 v 9:30 mše svatě v Brně na Petrově. Mše svatá, která probíhá na Zelený čtvrtek dopoledne, se nazývá Missa chrismatis. Tato mše se slaví pouze v katedrálách. Sídelní biskup svolá kněze své diecéze a spolu s nimi žehná oleje katechumenů, nemocných a křížmo.

V sobotu 29. 4. 2017 se uskuteční poutní zájezd našich farností Babice, Jakubov a Litohoř. V plánu je mše svatá na Svatém Hostýně a prohlídka betléma v Horní Lidči. Součástí expozice betléma je i filmový snímek, který zachycuje nejzajímavější historické momenty, události, zvyky a řemesla tohoto kraje. Betlémská scéna je umístěna na

ploše 170 m², samotný betlém má plochu 50 m². V betlémě je 230 figur, z toho 75 pohyblivých.

V naší farnosti se tento rok připravuje 7 dětí na první svaté přijímání. Celá farnost se za tyto děti modlí:

Pane Ježíši, prosíme tě za děti, které se připravují na to,
že tě poprvé přijmou v podobě chleba.
Pomoz jim, ať se na setkání s tebou těší,
a přichystají ti čisté srdce. Amen.

V Šebkovicích proběhne slavnostní první svaté přijímání v neděli 28. 5. 2017 v 9:00 hodin. V Babicích bude první svaté přijímání v neděli 4. 6. 2017 v 10:30 hodin.

Výtěžek tříkrálové sbírky 2017:	Babice	1 850 Kč
	Bolíkovice	2 510 Kč
	Cidlina	4 040 Kč
	Lesonice	12 195 Kč
	Šebkovice	13 263 Kč
	Jakubov	18 456 Kč

Všem dárcům velké díky.

Jana Venhodová

Litohoř

Na svátek Zjevení Páně 6. ledna se po mši svatě v kostele sv. Jana Nepomuckého uskutečnil koncert. V závěru vánočního času nám hudebníci pod vedením pana Hofbauera zahráli a zazpívali koledy. Skladbu na varhany zahrála Anna Kubová. Mariánské pásmo zazpívala děvčata ze scholy z Valašské Polanky za doprovodu trubek a klarinetů. Na závěr si všichni zazpívali koledy za doprovodu varhan. A protože někteří účinkující k nám vážili velice dlouhou cestu, byli pozváni do kulturního domu, kde pro ně obec s přispěním žen připravila pohoštění.

Tříkrálová sbírka, která se pravidelně koná v naší obci od roku 2001, vynesla částku 12 470 korun. Celkový výtěžek sbírky ze všech osmi diecézí včetně tříkrálového koncertu činil více než 100 milionů. Prostředky získané z této sbírky, konané pod záštitou Charity Česká republika jsou použity z 65% přímo v regionu, 15% využívá charita na své projekty, 10% putuje potřebným do zahraničí, 5% je využito na celostátní projekty a 5% pokrývá režii sbírky. Poděkování koledníkům i dárcům vyjádřili i čeští a moravští biskupové.

Dnes se už možná nedozvíme kdy a od koho vzešla myšlenka uspořádat farní ples. Je ale jisté, že díky manželům Špačkovým z Cidliny a řadě dobrovolníků se tento nápad proměnil ve skutek. Odměnou za snahu byl zaplněný sál kulturního domu v Babicích. Hostům k tanci hrála skupina EVIS, ples svým vystoupením oživila taneční skupina Přeskoláci. Všichni zúčastnění byli rovněž zapojeni do programu večera a zároveň si odnesli upomínku na I. farní ples. Je třeba ocenit, že výtěžek plesu byl nabídnut jako příspěvek na akce farností Babice, Jakubov a Litohoř. Toto gesto by nás mělo vést k zamyšlení: Kde bude ples příští rok? Zapojím se nebo budu pouze přihlížet?

Jana Bártů

Jakubov

Mojí milou povinností je sdělit Vám, že byla dokončena místnost pro kněze v naší farní budově. Byly provedeny nové elektro rozvody včetně osvětlení a zásuvek, zateplení a zabetonování podlahy. Dále nám firma pana Holubce podlahu vystěrkovala a položila nové linoleum v částce 13 739,- Kč. Firma pana Slámy nám dodělala rozvody topení včetně dvou nových radiátorů a hlavic v celkové částce 14 992,- Kč. Náklady na elektro práce a dodaný materiál na kuchyňskou linku a místnost pro kněze činily 7 502,- Kč. Jak vidíte, peníze se jen točí. Tímto bych Vám chtěla moc poděkovat za dary, kterými přispíváte do

farní pokladničky a do pravidelných měsíčních sbírek. Ještě si dovolím moc poděkovat panu Antonínu Kabelkovi za jeho práci ve farní budově i mimo ni.

Místnost pro kuchyňskou linku a sociální zařízení v bytu kněze zatím ponecháme jako sklad. Dále nás čeká nový kabát farní budovy, na který budeme pomaličku šetřit a zkusíme požádat o dotaci. Prvním krokem by bylo zateplení stěny ze severní strany od Veithových, dalším krokem pak oprava dřevěné ozdoby nad vchodovými dveřmi.

Už v předloňském roce nás P. Petr Piler žádal, abychom udělali něco s jakubovským „hrkáním“. Že není vhodné hrkat v době, kdy jsou velikonoční obřady. „Hrkání“ by se mělo podřizovat právě velikonočním obřadům. V loňském roce snaha má a paní Hany Dračkové nebyla vyslyšena. Nechci se vůbec plést do vedení „hrkání“, je mi jasné, že ne vždy může být vedoucí ten, který chodí do kostela, ale není přeci problém se domluvit s někým, kdo tam chodí, nebo se podívat na webové stránky farnosti, kde jsou velikonoční obřady uvedeny. Na slova dětí a některých rodičů, že v Jakubově se odjakživa „hrkalo“ v 6:00 hodin ráno a v 17:00 hod odpoledne mám své vysvětlení. V době, kdy ještě nebyly velikonoční prázdniny, musely děti rychle oběhnout ves a spěchat na osmou hodinu do školy, proto začínaly tak brzy, aby vše stihly a nepřišly pozdě do vyučování. Odjakživa se také pralo prádlo na valše a teď máme automatické pračky, jezdilo se s koňmi a teď máme auta atd. Dále mě mrzí nevhodné chování dětí při „hrkání“, zvláštní rozdělování vyhrkaných koled (mám z vlastní zkušenosti, vedoucí „hrkání“ by si měli zopakovat trojčlenku a pak by nemohlo dojít k tomu, že by na někoho zapomněli). Asi vás rozdělím na dvě skupiny, první si řekne, že je to věc dětí a že by se jim do toho nemělo mluvit. Druhá mi dá možná za pravdu. Není mi jedno, jak se děti chovají, a už vůbec s tím nemohu souhlasit jako matka dvou malých hochů, zaměstnanec školství a v neposlední řadě jako křesťan.

Alena Číhalová

Mše svaté o velikonocích 2017

Farnost	Zelený čtvrtek	Velký pátek	Bílá sobota	Boží Hod	Velikonoční pondělí
Mor. Budějovice	18.30	18.30	20.00	7.30 10.30	7.30 10.30
Lukov	18.00	18.00	18.00	9.00	9.00
Babice	16.30	16.30	20.00	10.30	10.30
Jakubov	18.00	-	18.00	7.30	7.30
Litohoř	-	18.00	-	9.00	9.00
Šebkovice	17.30	17.30	-	8.00	8.00
Jaroměřice nad Rokytnou	19.00	19.00	20.00	7.30 10.30 19.00	7.30 10.30

Velikonoční svátost smíření:

neděle 9. 4. 2017 Babice 10:00 hodin

neděle 9. 4. 2017 Mor. Budějovice 14:00 hodin

Na Květnou neděli

Milosrdný Bože,
dnešního dne tvůj Syn Ježíš Kristus vstoupil do Svatého města.
Lidé ho nadšeně vítali. Vstoupil jako král pokoje.

A přece tímto dnem začínají jeho pašije.
V tomto městě, do něhož vjel na oslíku za všeobecného jásotu,
musel o několik dní později projít cestou utrpení,
která ho vedla davem senzacechtivých zevlounů až na kříž.

Dnes jsme mu provolávali slávu se zelenými ratoolestmi v rukou.

„Hosana Davidovu Synu!“

Hned poté jsme naslouchali pašijovému příběhu.

Ježíš se vydal utrpení.

Jako král prošel utrpením, jež mu lidé připravili.

Bože, daruj mi dnes důvěru, že přes všechno utrpení, které mě
potkává, mi nebude upřena má královská důstojnost.

Dej, ať jdu cestou utrpení spolu s tvým Synem.
Jen tak mě utrpení neovládne, ale po Ježíšově boku jím dokážu projít
se vztyčenou hlavou a v důvěře, že i mě čeká vzkříšení.

(Anselm Grün – Moje modlitební kniha)

FARNÍ ZPRAVODAJ vydávají pro svoji potřebu farnosti Babice, Jakubov, Litohoř.
Redakční rada: P. Ladislav Kozubík, Jana Bártů, Alena Číhalová, Hana Dračková, Jana
Venhodová. Za obsah zodpovídá redakční rada. Celkový náklad: 200 výtisků. Toto
číslo vyšlo 9. dubna 2017. **Doporučený příspěvek na tisk je 10,- Kč** – můžete věnovat
do sbírky v kostele.